



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 1. Pauperum mors pretiosa, diuitum peßima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

eodem implicabitur modo. Quod si superfluum ubiq; inutile est, in pecunia fortius multo; & qui supra quod satis est, habent, non modo in ipsa sufficientia, sed in quibusdam necessarijs impediuntur. Nam qui de foris in agone currunt, & ipsa exuunt vestimenta, viam verò in calum ferentem, & eandem arctam, & arduam, tot cum impedimentis, quo modo poteris ambulare? Vt loci enim, & expedito cuiquam panem impossibile est consequi salutem. Quemadmodum ergo, qui in altis sunt specibus, à fulmine non feriuntur; ita infima fortuna tutissima est: ab auditione mala non timebit. Quæ est auditiõ mala? quod fulmen illud? *Discedite à me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo & Angelis eius.*

Psal. III.
7.
Matth,
23. 41.

CAPVT IX.

Qualis diuitum, qualis pauperum mors esse soleat?

§. I.

Pauperum mors pretiosa, diuitum pessima.

I vlla res est, quæ paupertatē commendat diuitiasque odio dignas facit, mors ea profectò est; nã eam pauperes læti expectant, & sæpe etiam optant.

tant; diuites autem horrent, & execrantur, & omnibus modis differre, fugere, fallere conantur: illi enim velut è carcere & vinculis emissi, de calamitate euolant ad libertatem ac gaudia; isti autem à suis delicijs ad metuendum iudicem, per mortem, trahuntur. Hinc illi hinc fame, siti, varijsque ærumnis pressi, memores Lazari illius, clamant:

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! Psal. 119.

itemque: *Infelix ego homo, quis me liberabit de* 5.

corpore mortis huius? Quid ita? Quia pre- Rom. 7.

riosa, in conspectu Domini, mors sanctorum eius. 24.

At verò mors peccatorum pessima. Hinc Scriptura ait: *O mors, quam amara est memoria* Psal. 115.

tua, homini pacem habenti in substantijs suis; Psal. 33.

viro quieto, & cuius via directa sunt in omnibus, 22.

& adhuc valenti accipere cibum? O mors bonum est iudicium tuum homini indigenti, & Eccli. 41.

qui minoratur viribus, defetto ætate! Quemad-

modum itaq; Lazarus mortem non timuit, sed sperauit; quia nouerat, mortem sibi esse

finem malorum, principium bonorum; ita

diues à morte abhorruit, quia sciuit eam esse

sibi finem bonorum, & principium malorum.

Siquidem illi postea dictum est: *Fili,* Luc. 16.

recordare, quia recepisti bona in vita tua, & La- 25.

zarus similiter mala: nunc autem hic conso-

latur.

latur, tu verò cruciaris. Illius crux fuit temporaria, tua erit æterna; tua voluptas erat fluxa & brevis, illius semper durabit. Sicut ergo illius mors fuit *pretiosa*, ita tua *pestima*. Ad quem finem quisquis respicit, more sapientum, utique non solum patienter, verum etiam libenter fert paupertatem, ut quæ exitum habet longè latiore ac securiore.

§. II.

Poëticum Exemplum divitis vitam prolongari cupientis.

Quàm autem inuiti sese sinant ex hac vita expelli, quibus est aurum, & omnis rerum copia, qua sunt irretiti, eleganti dialogo Lucianus expressit. In eo enim cum Charontem induxisset de Mercurij, in animabus sistendis, nimiam moram querentem, Mercurius sudore madens, ac pedibus pulvere conspersis, crebroque anhelans, suspirijsque assiduis fatigationem professus, tarditatem suam excusat, quod tempus insumpserit, in scelesto quopiam (& monstrabat eum) aufugiente prosequendo. Aufugisse verò illum, quod diutius vivere cogitaret; esse autem vel regem quempiam, vel tyrannum, quantum quidem ex eiulatu eius conijcere licuerit: *nam ingenti quadam ex fe-*

Lucian.
in Cata-
plo, sive
tyranno.

lici-